

GYERMEKHÍR

MÉG MINDIG VÉDETTÉ NYILVÁNÍTIJK!

A tavasz első hónapjának utolsó szombatját ebben az esztendőben is környezetünk szépítésére használtuk fel. Úttörőcsapatunk évekkal ezelőtt felújította, és védetté nyilvánította a falusi iskola mögötti játszóteret. Azóta is folyamatosan figyelemmel kísérjük a sorsát, és megteszünk érte minden tőlünk telhetőt.

A területre idén is ráfért a tavaszi nagytakarítás, bár lényegesen tisztább volt, mint az előző években. Lassan megtanuljuk használni és megóvni közterületeinket?

A gyerekek gereblyékkel, seprűkkel, lapátokkal felszerelve érkeztek, és lelkes munkájuk tiszta játszóteret eredményezett. Reméljük, még ebben az évben sort keríthetünk a játékok festésének felújítására is.

A szép tavaszi időben a jól végzett munka örömeivel búcsúztunk a szorgalmas gyerekektől. Bízunk benne, a környék lakói figyelemmel kísérik a játszótér sorsát, és így még sokáig szerezhethet örömet az odalátogató gyerekeknek, felnőtteknek.

TEGYÜK SZEBBÉ TELEPÜLÉSÜNKET!

Egy héttel az év első környezetvédelmi akciója után ismét munkához

láthattunk azokkal a gyerekekkel, akiknek közösségünk, településünk értékei fontosak, és hajlandók tenni is érte.

Úttörőcsapatunk természetjáró tagjaiból és a tárnoki karatésokból verbuválódott lelkes csapat nekilátott a nem könnyű feladatnak. Polgármesteri hivatalunk udvarán hosszú évek alatt felgyűlt olyan hulladékot, melynek őrzése nem egy intézmény udvarához illik: rozsdás fém, bontott építési anyagokat, akkumulátorokat, hatalmas fatuskókat és minden más egyéb szemetet válogattunk szét a szelektív hulladékkezelés szabályai szerint. Jól jött a résztvevők fizikai ereje is, mert kemény és nehéz feladatnak bizonyult a sok-sok köbméter anyag megmozgatása. Kicsik és nagyok, lányok és fiúk egyaránt találtak bőven munkát maguknak ezen a délelőttön. Jólesett időnként pihenni és szuszogni is egy kicsit.

Házigazdánk ezen a napon az önkormányzat Sport Bizottságának vezetője, Erdi Antal volt. A munkában résztvevő karatésokat, mint hosszú évek óta mindig, most is Márta János vezette.

A munka után örömmel néztünk szét a sok szeméttől megszabadított területen. Az elszállítás után lehetőség lesz a felszabadult terület parkosítására, szépítésére.

Köszönöm az ötletadóknak, a szervezőknek és valamennyi ott tevékenykedőnek a településünk érdekében végzett munkát.

Várhelyi Miklós

ZRÍNYISEK BEJÖVETELE

Tavaszi turisztikai program a Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány támogatásával

Bakancsos szakosztályunk tavaszi turisztikai programjáról az egyik résztvevő, Hamow Kamirán mesél:

Délután érkezünk Ópusztaszerre. Itt megnéztük Európa egyik legszebb körképét, a 120 méter hosszú Feszty-körképet. A rajta lévő csata ábrázolása nagyszerű volt, s a festmény megtekintése közben lejátszott hangok tökéletesen élethűvé tették a körképet.

A szállásunkra érve berendezkedtünk. Az egyik szoba lakói – köztük én is – úgy belemerültek ebbe, hogy lekésték a vacsorát. A többiek mikor észrevették, hogy páran hiányoznak, értünk jöttek, így mi is megvacsoráztunk.

Este fergetes Ti és Mi versenyt játszottunk, ahol a fiúk borotválkozásban vesztek, de a futóversenyt megnyerték. A vetélkedőben éppen hogy a lányok győztek.

Másnap reggel Szegedre utaztunk, ahol megnéztük a Tiszán levonuló árvíz még látható nyomait. A városismereti portya során bebarangoltuk a várost. Gyönyörű volt a dóm, melyet azért építettek, mert megfogadta a város lakossága, hogy ha a Tisza nem pusztítja el a várost, akkor templomot emelnek. Láttuk a Dömötör-tornyt, amelynek freskója restaurálás alatt állt. A Mátyás-templomban megismertük Szent Rókus legendáját is.

Délután a Fehér-tó csodálatos természeti világa várt bennünket. Sokfajta halat, madarat és bogarat láttunk. Rókával és gyíkkal is találkozunk. Itt a Magyarországon honos állatfajok tetemes része él, éppen ezért ez fokozottan védett hely.

A lelkes és vidám csapat örömmel dolgozott szebb környezetünkért

Vacsora után kosármecset játszottunk, majd feladatlapokon adtunk számot tudományunkról.

A hazautazás napján a reggelizés után felpakoltunk a buszra, és indulás. Sokáig utaztunk, s utunk során több helyen megálltunk. Millenniumi emléktúra füzetünkbe bélyegzőket gyűjtöttünk a magyar államiség nevezetes emlékhelyein. Kecskemét és Nagykőrös hideg széllel fogadott bennünket, de így is bejártuk a városok nevezetességeit. Egy alkalmas helyen számháborúztunk is. A lány túlerő ellenére a fiú csapat győzött. Később Pusztavacson, az ország közepén szalagháborúztunk, amely döntetlennel végződött. Ócsán még megcsodáltuk az Európa-díjas templomot, mely a húsvét előtti pompájában fogadott minket. A hazautazás napja április 13. és péntek volt, ennek ellenére minket nem ért baj, kivéve azt, hogy felforrt a hűtővizünk.

A tavaszi szünet idején ilyen tartalmasan teltek a napok, mi pedig az új élmények megszerzése mellett megmutathattuk, milyen ismeretekre tettünk szert a folyamatos turisztikai munkánk során.

NEMZEDÉKEK FESZTIVÁLJA A PATAKI MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

Úttörőcsapatunk aktív résztvevője volt az Egészségesebb Életért Alapítvány által meghirdetett programsorozatnak. Ennek zárásaként mi is meghívtást kaptunk arra a fesztiválra, melyre

Ópusztaszeren is jártunk

Közösen a nehéznek látszó dolgok is sikerülnek!

az ország több tucatnyi településéről érkeztek a résztvevők. Az ünnepi műsor nyitószámát a tárnoki Bara együttes tagjai szolgáltatták a tőlük megszokott magas színvonalon. A rendezvény sikeréért tüsténkedtek ifjvezetőink is: Götti Mónika, Lakner Krisztina, Rovács Zsuzsanna és Sümegi Andrea.

Különböző nemzedékhez tartozók ünnepeltek együtt ezen a napon.

GONDOLATOK A DIÁKOK ÉLETÉRŐL

Egyesek azt hiszik, az iskola egy nyolc éven át tartó „kiképzés”, amit akár folytathatunk is. Mások így gondolják:

– Kijártam a nyolcadik osztályt, én nem folytatom a tanulást!

A dóm előtt a déli harangszót vártuk

Nincs igazuk, mert akár tanulunk tovább, akár nem, akkor is járunk iskolába. Az élet iskolájába, mely egy túlélő kiképzésnek is felfogható.

Annyi a különbség, hogy ha nem tanulunk tovább, mert nincs elég tudásunk, akkor ezen a kiképzésen nem álljuk meg a helyünket. És akinek nem sikerül képeznie magát, nyomorba fullad az élete.

Tehát a tanulás egy véget nem érő dolog, melyet ha nem veszünk komolyan, nem sok jót várhatunk az élettől.

Mert ahogy a szólás is tartja: A jó pap is holtig tanul... Legalábbis legtöbbször.

Hamow Kamirán

A MINDENNAPI HARCBA SZÁLLÁS A SULIBAN

A diákeletnek számos hátránya van. Minden nap halálos harcba szállás, amelynek ezerféle oka van.

Váratlan felelések és dolgozatok! Bonyolult csapdák. A követelményt nehéz betartani.

Lássunk egy átlagos napot!

Reggeli felkelés. Az első óra átlagos. A második órán váratlan dolgozat! Harmadik óra: még ki se pihentük magunkat, máris hirtelen felelés következik. A negyedik óra tesi. Futás! Az ötödik órán izzadtan írom a témazárót. A hatodik órán megint semmi doka (szerencsére).

Látjátok, szegény-szegény diáknak milyen nehéz a dolga?

Két választása van: vagy tanul, vagy puskázik. Az utóbbi nehezebb és kockázatosabb. Azt hisszük, megéri, pedig ha elkapnak, akkor nem.